Ч. 126 Второкъ 8 червня (20) 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адмінїстрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францисканьска ч. 10, двери 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламації неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адмінїстрації „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостствахъ на провінції:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Асанація рускои суспôльности.

II.

Щобы завести здоровѣйшѣ вôдносины середъ рускои суспôльности, треба якъ вже сказано головно подбати про тѣ институціи, що мають выховувати молодше поколѣнє. Якихъ членôвъ выховуе собѣ яка суспôльнôсть, такихъ и мае. Годѣ зовсѣмъ складати вину на посторонни вплывы. Правда, що тѣ вплывы дѣлають неразъ дуже шкôдливо, але дѣлають якъ разъ тогды, коли ихъ не параліжуе ся, коли до нихъ вôдносить ся що найменше байдужно. Можна смѣло сказати, що середъ рускои суспôльности розкинули ся всякѣ розкладовѣ елементы найбôльше лишь черезъ ту байдужнôсть. Знаемо дуже добре, якъ то неразъ, коли у насъ дехто вказувавъ на шкôдливôсть дѣланя тыхъ елементôвъ, говорено, що то нѣчого не вадить, то промине, щезне, скоро змѣнять ся вôдносины, що тѣ, котрѣ хвилево покидають народну идею, навернуть ся знову до неи, скоро побачать єѣ побѣду. Що такій поглядъ бувъ зовсѣмъ хибный, на то маемо найлѣпшѣ доказы въ найновѣйшихъ подѣяхъ.

Але далеко шкôдливше, якъ та байдужнôсть, есть, що такъ скажемо, несвѣдоме пôдпиранє розкладовыхъ елементôвъ въ наслѣдокъ того, що мы привыкли спыхати все лихо лишь на обставины и вôдъ змѣны тыхъ обставинъ выжидати полѣпшеня взагалѣ, а спеціяльно щезненя тыхъ елементôвъ. Въ сѣмъ напрямѣ прогрѣшае ся найбôльше та наша праса, котра бере ся стояти на сторожи правъ народныхъ. Красна то рѣчь стояти на сторожи правъ своего народу и боронити ихъ, задача якъ красна такъ и велика та трудна, а оглядність и розвага, певный тактъ и консеквенція тутъ ще бôльше потрѣбнѣ, якъ де небудь. Праса въ нинѣшныхъ часахъ есть важнымъ и може чи не найсильнѣйшимъ чинникомъ выховуваня народу, особливо пôдъ взглядомъ политичнымъ. Поклики и гадки, якѣ она кидае въ широкѣ масы народу, знаходять тамъ вôдгомôнъ и люде дуже легко переймають ся тыми самими идеями, якѣ ширить праса. Коли отже хочемо, щобы середъ нашои суспôльности настали здоровѣйшѣ обставины, то треба постарати ся о то, щобы й праса наша сѣяла здоровѣйше зерно, щобы покинула разъ ту тактику, якои придержували ся у насъ давнѣйшими часами тѣ часописи, що стояли въ чужôй службѣ и лишь явно до того не признавали ся. Они то учили нашу суспôльнôсть спыхати все лишь на вину другихъ на вину обставинъ и такою хитрою тактикою сѣяли незгоду въ краю, робили роздоръ въ народѣ и наконець выплекали то москвофільство, котре скинувши маску, починае вже теперь явно выступати. Оттакою то тактикою воюе вôдъ часу до часу н. пр. и „Дѣло“, котрому очевидно здае ся, що оно боронить тымъ способомъ народныхъ правъ; оно не видить того, що якъ разъ такою тактикою помагае тымъ, котрыхъ въ иншихъ выпадкахъ уважае справедливо ворогами руского народу. Въ однôмъ зъ послѣднихъ чиселъ розписало ся оно н. пр. широко про нападъ вѣденьскихъ москвофілôвъ-студентôвъ на Впреосв. Митрополита користаючи зъ тои нагоды, що справу сю порушивъ въ спôльныхъ Делеґаціяхъ ґр. Станїславъ Баденї. И отъ замѣтна рѣчь, до якого заключеня прийшло „Дѣло“ — скажемо заразъ зъ горы: до такого, що нѣбы то москвофільство есть якимсь природнымъ объявомъ опозиціѣ, конечнымъ выплывомъ обставинъ, бо скоро тѣ обставины змѣнять ся, то якъ „Дѣло“ заключае, „зъ москвофільства и слѣду не зôстанесь!“ Мы не вѣримо въ то, щобы „Дѣло“ було того переконаня, що хтось покидае свôй народъ, встыдае ся, цураесь єго, старае ся єго знищити лишь для того, щобы якъ разъ тому народови було добре, — а то выходило бы изъ конклюзіѣ „Дѣла“, якъ то заразъ побачимо.

„Дѣло“ користаючи зъ промовы ґр. Станїслава Баденіого въ Делеґаціяхъ, наводить въ ч. 123 зъ 16 червня с. р. уривково вôдзывы деякихъ польскихъ и нѣмецкихъ ґазетъ, згадуе про справу тучапску и мѣшае, говорить щось о „невôдрадныхъ вôдносинахъ рускои церкви“ — якъ колибъ не вѣрило словамъ Впреосв. Митрополита, котрѣ само перше не давно тому подало — и мѣшае то все разомъ, въ такій способъ, котрый певно не въ силѣ

3)

Всесвѣтна выстава въ Шікаґо.

(Дальше).

Коли вже бесѣда о готеляхъ, то й цѣкава рѣчь буде, якъ и що тутъ люде ѣдять. Очевидно, що въ Америцѣ не може бути инакше якъ лишь — по американьски. На снѣданє н. пр. дають: каву, чай, шоколяду и какао; суницѣ зô сметаною, печенѣ яблока, рижъ зô сметаною, сырѣ або варенѣ въ парѣ устрицѣ, баранячѣ або телячѣ реберця, шинку печену въ цукрѣ и колоченый горохъ, гречаники або кукурудзянѣ коржики зъ медомъ и т. д. Зъ такои самои мѣшанины складае ся и обѣдъ, лишь до того дають ще вино и всѣлякѣ иншѣ напитки, овочѣ сырѣ и чорну каву. На вечеру можна дôстати въ добрôмъ готели або реставраціи до 40 всѣлякихъ стравъ.

Правдивый Американець пхае въ себе, що си влѣзе и ѣсть все на купу; каже собѣ приносити богато стравъ вôдъ разу а вôдтакъ бере то зъ одnои то другои. Менѣ приходилось видѣти одного Американця, що ѣвъ на снѣданє морскѣ раки и пивъ до того шоколяду. Нашъ чоловѣкъ справдѣ не втявъ бы того, що такій Американець: ѣсти н. пр. свинину зъ фасолею и пити до того каву! Справедливо сказавъ хтось, що такій Американець мае, видко, въ животѣ замѣсть жолудка якусь „машину до травленя“ зроблену зъ грубыхъ дубовыхъ дилѣвъ, прикручену мôцными шрубами сталевыми. При тôмъ всѣмъ не треба однакожь думати, щобы Американцѣ були такъ дуже здоровѣ, противно, они западають на жолудковѣ недуги може частѣйше, якъ нашѣ люде, а бôльша часть зъ нихъ мае злѣ зубы. Тому то й таке множество лѣкарѣвъ вôдъ зубôвъ въ Америцѣ, а майже що четвертый або пятый Американець мае вправленѣ штучнѣ зубы, котрѣ выглядають такъ красно, що на першій поглядъ мôгъ бы хтось думати, що Американцѣ мають особливо краснѣ зубы.

При тôмъ всѣмъ мае ся все таки всяку выгоду въ великôмъ американьскôмъ готели, въ котрôмъ побôчь себе жие якои пôвтора тысячки людей, хочь тамъ нема нѣколи спокою и хочь всюды по стѣнахъ поприбиванѣ таблички зъ остереженями: „Замыкайте свои дверѣ на ключь! Засувайте вôкна на засувки! Найблизша драбина вôдъ огню есть коло комнаты ч. 57! Найблизшій пожарный приладъ сиґналовый есть въ сѣнехъ ч. 14!“ Чоловѣка, що навыкъ до европейскихъ звычаѣвъ, найбôльше то вражае, що нѣхто не забирае єму чобôтъ и одежи до очищеня. Хто любить курити, тому велика недогода, що не вôльно курити у власнôй комнатѣ, а треба ажь ити до комнаты призначенои умысно до куреня.

Коли вже бесѣда про готелѣ, то не вôдъ рѣчи буде тутъ сказати дещо и про готелѣ въ Шікаґо. Въ послѣднихъ мѣсяцяхъ выбудовано тутъ саме коло мѣсця выставы, т. є. коло Джексонъ-парку не менше лишь 279 готелѣвъ, котрѣ разомъ мають 33.945 комнатъ до вынайменя. Ще въ лютôмъ розпочали тутъ ставити 70 готелѣвъ, котрѣ всѣ мали бути готовѣ на часъ вôдкрытя выставы. Цѣкава рѣчь, якъ предприемцѣ тыхъ готелѣвъ забезпечили собѣ гостей и выстарали ся о грошѣ до сего предприемства. Вже вôдъ двохъ лѣтъ ѣздили аґенты тыхъ предприемцѣвъ по цѣлôй Америцѣ и продавали акціи будовы готелѣвъ зъ тымъ завѣренемъ, що кождый, хто купить собѣ таку акцію, дôстане въ дотычнôмъ готели пôдчасъ выставы не лишь помешканє але й стравупокъ черезъ кôлька недѣль за дармо; у кого дало ся, брали они таки напередъ заплату за помешканє и харчь. Кажуть, що на тыхъ 70 готелѣвъ, котрыхъ будову розпочато въ половинѣ лютого, зôбрано тымъ способомъ до 4 міліоны долярôвъ; самои заплаты напередъ зôбрано що найменше пôвтора міліона долярôвъ; яка то була будова тыхъ готелѣвъ, можна собѣ зъ того уявити, що въ цвѣтни два зъ нихъ завалило ся до 24 годинъ. Готелѣ тѣ були будованѣ лишь зъ дерева и ґипсу, а що ихъ почали ставити на замерзлôй земли, то скоро лишь на дворѣ почало таяти, тѣ „американьскѣ“ будовы стали розлазити ся и розсыпали ся въ величезнѣ купы балькôвъ и дошокъ.

Можна собѣ легко уявити, щобы то було, колибъ такій готель, выставленый лишь зъ самого дерева пôдъ самою выставою, въ котрôмъ есть 1100 комнатъ, а котрый обчисленый на 2500 особъ, ставъ несподѣвано горѣти. До якихъ 10 або 15 мінутъ перемѣнивъ бы ся вôнъ въ величезну огнисту пѣчь, зъ котрои и одна душа не выйшла бы жива, колибъ то

причинити ся до успокоєня умôвъ а противно, може пôдсунути, и то зовсѣмъ безъ потребы и рацїѣ, якись нови̂ гадки пôддержувати дальше давне занепокоєнє и якъ разъ може ще й оправдувати поступованє тыхъ, на котрыхъ „Дѣло“ лишь що кôлька чиселъ взадъ обурювало ся и котрыхъ строго осудило. Мы не будемо тутъ розбирати всеи тои мѣшанины „Дѣла“, бо то суть лишь пусти̂ фразы або вырвани̂ поодиноки̂ слова и деяки̂ реченя зъ другихъ часописей, а наведемо лишь найбôльше характеристични̂ два уступы кôнцеви̂. „Дѣло“ пише:

„Справу нападу на Митрополита у Вѣдни пôднесено и въ австрійскôй делеґації. Пôднѣсъ єѣ ґр. Станиславъ Бадені — якъ сказавъ — зъ порученя не лишь Поляковъ але й Русинôвъ (очевидно мавъ на гадцѣ члена делеґаціѣ о. Мандичевского). Розумѣє ся, годѣ й жадати вôдъ ґр. Баденіого, щобы вôнъ бувъ освѣтивъ справу всесторонно, — вôнъ обмеживъ ся лишь на зилюстрованє московскои аґітаціѣ середъ Русинôвъ та вôзвавъ правительство, щобы тôй аґітації конець положило. Розумѣєсь, що самого того средства було бы за надто мало, длятого ческій посолъ Пацакъ зовсѣмъ справедливо и розумно додавъ ще: „Дайте, панове Поляки, повне рôвноуправненє рускому народови въ Галичинѣ, а москвофільства не буде!“ И справдѣ! Повна рôвноправнôсть обохъ народôвъ и обохъ церквей въ Галичинѣ — а зъ москвофільства и слѣду не зôстанесь!“

Нехайже теперь кождый судить зъ сего о льоґіцѣ и конклюзіи „Дѣла“. Замѣтку о дел. о. Мандичевскôмъ дає „Дѣло“ въ скобкахъ, не мовь бы зъ того мало выходити, що згадка ґр. Баденіого въ Делеґаціяхъ про вѣденьску демонстрацію не була въ интенціяхъ и интересѣ Русинôвъ, хиба лишь одного о. Мандичевского, а той знову не має нѣбы то права заступати интересôвъ руского народу. О ґр. Баденімъ каже „Дѣло“, що вôнъ лишь „зилюструвавъ“ московску аґітацію, а дальше наводить слова ческого посла, котрый говоривъ о вôдносинахъ въ нашôмъ краю зовсѣмъ изъ свого погляду на справы чески̂; поставте въ єго наведенє реченє слова: „Нѣмцѣ“ и „въ Чехахъ“, а будете мати чески̂ бажаня и стремленя, котри̂ прецѣ суть зовсѣмъ инакши̂ якъ наши̂. Якогожъ впрочôмъ рôвноуправненя домагати ся Русинамъ? Оно єсть, лишь треба користати зъ него, а то вже зависить вôдъ самыхъ Русинôвъ. Годѣ чей жадати, щобы хтось пхавъ намъ все готове въ руки, а мы нѣчого не робили, лишь чекали, закимъ други̂ за насъ зроблять. Але вже найлѣпша конклюзія „Дѣла“: обернѣть єѣ на вôдворотъ, а будете мати якъ разъ того, противъ чого „Дѣло“ лише що недавно тому выступало; єсть то просто сказавши похвала москвофільства и заохота для него, за котру чей вже навѣть й „Галичанинъ“ на „Дѣло“ не погнѣваєсь.

Чи такъ повинна народна праса боронити интересôвъ народу, нехай теперь розважить само „Дѣло“. Такими способами при помочи прасы затемнюєсь лишь справу народну и вводить ся заколотъ у власнôмъ народѣ, тожь не диво, що поодиноки̂ люде не знають вôдтакъ, чого тримати ся, кому вѣрити и якъ вôдрôзнити зле вôдъ доброго. Коли отже хочемо поправити вôдносины въ нашôй суспôльности, то стараймо ся и поправити нашь вплывъ на ню при помочи прасы, а тогды переведе ся поволи и друга часть асанаціѣ нашои суспôльности.

Переглядъ політичный.

По суботнѣшнôмъ дворскôмъ обѣдѣ для делеґатôвъ розмавлявъ Є. Вел. Цѣсарь мѣжь иншими и зъ дел. о. Мандичевскимъ и сказавъ до него: „Я зъ радостію почувъ, що Митрополита Сембратовича витали всѣ при єго приѣздѣ до Львова такъ сердечно“. О. Мандичевскій вôдповѣвъ на то, що цѣлый край безъ рôзницѣ народности зъ сожалѣнємъ принявъ вѣсть о демонстраціи противъ Впреосв. Митрополита и зъ обуренємъ осудивъ єв. На то сказавъ Є. Вел. Цѣсарь: „На жаль, молодѣжь перецѣняє своє достоиньство академічне“.

Зъ кôлькохъ сторôнъ доносять, що незадовго будуть офіціяльно оголошени̂ заручины россійского наслѣдника престола Николая, зъ княгинею Алісією геcкою, наймолодшою сестрою пануючого вел. кн. геского, котра перейде на православіє и одержить имя Александра Теодоровна. Царевичь має теперь 25 лѣтъ а княг. Алісія 21.

Новинки.

Львовъ дня 19 червня.

— **Ректоромъ львôвского університету** на рôкъ 1893/4 выбрано проф. дра Цвиклиньского. Деканомъ теольоґічного факультету выбрано проф. дра Ив Бартошевского а деканомъ правничого факультету проф. дра Володислава Абрагама.

— **Віцемаршалкомъ бережаньскои Рады повѣтовои** выбрано Вп о. Кордубу, пароха Бережанъ.

— **Шляхта землѣ сянôцкои** выслала до Є Екcц. Впреосв. Митрополита Сембратовича по причинѣ звѣстного нападу на Впреосвященого у Вѣдни слѣдуючу телеґраму: „Шляхта землѣ сянôцкои и Рада повѣтова обурени̂ напастею негôдниковъ, складають у стôпъ В Екcцеленціѣ поклôнъ и завѣренє найглубшои чести.“ — Пôдписано: Феликсъ Гнѣвошь, маршалокъ повѣтовый.

— **Впреосв. Архіеп. вôрменьскій Исаакъ Иссаковичь** гостивъ передтамтого тыждня въ Бережанахъ, де якъ звѣстно, єсть вôрменьска парохія. Въ Урманю и Драцевѣ витали єго руски̂ процесіи, а въ Жуковѣ чекали на Впреосвященого Староста, Маршалокъ п. Вольфартъ, члены Выдѣлу повѣтового, дооколичнї властителѣ бôльшихъ посѣлостей и бандерія „Соколôвъ“ та бандерія селяньска въ краковскихъ строяхъ. При повитаню выголосивъ красну бесѣду мѣсцевый священикъ рускій о. Лепкій. Въ Бережанахъ повитали Впреосвященого процесіи всѣхъ трохъ обрядôвъ, бурмістръ мѣста подавъ хлѣбъ и сôль, а мѣсцеви̂ парохи латиньскій и рускій о. Кордуба мали красни̂ промовы. Впреосвященый дякуючи за повитанє, промовивъ на теманъ згоды обохъ народôвъ въ краю и згадавъ зъ обуренємъ про нападъ у Вѣдни на Є. Екcц. Впреосв. Митрополита Сембратовича. Вôдтакъ зайшовъ Впреосвященый до костелôвъ и до церкви, де благословивъ нарôдъ по руски. По богослуженю вôдбувъ ся обѣдъ у вôрменьского пароха о. Федоровича. Въ недѣлю целебрувавъ Впреосвященый на рускôй процесіи Божого Тѣла, котра вôдбула ся незвычайно величаво а въ середу рано тамтого тыждня выѣхавъ, прощаный такъ само торжественно, до Львова.

— **Учителѣ въ Боснѣ и Герцеґовинѣ.** Въ народныхъ школахъ въ Боснѣ и Герцеґовинѣ єсть опорожненыхъ кôльканацять посадъ учителѣвъ и ихъ заступникôвъ. Рôчна платня учителѣвъ выносить 500 зр., додатокъ 50 до 100 зр, мешканє, евентуально додатокъ на мешканє 60 до 120 зр, паливо и огородъ. Дефінітивна обсада тыхъ мѣсць наступить по вдоволяючôй службѣ.

стало ся середъ ночи, хочь въ готели заведено всяки̂ мѣры осторожности. Ти̂ высоки̂, ажь пôдъ верхъ будынку пôдходячи̂ отворы, котрыми ходять пôдносы, пôддержували бы лишь тогды огонь, подôбно якъ т. зв. люфты въ печахъ. Не помогли бы тогды нѣчого и ти̂ драбины вôдъ огню, котри̂ знаходять ся тутъ майже на кождôмъ бôльшôмъ будынку. Та й чи нерозумни̂ ти̂ Американцѣ? Они очевидно числять на то, що чоловѣкъ въ великôмъ страху дôстає надлюдску силу а тогды може злѣсти по такôй драбинѣ и зъ 22-го поверха! Въ звычайнôмъ станѣ ледви чи знайшовъ бы ся хто такій смѣлый, щобы зъ такои высоты лѣзъ по тôй драбинѣ. Впрочôмъ ти̂ драбины не всюды идуть просто зъ найвысшого поверха ажь на землю, але часто переходять зъ балькона на бальконъ. Они суть умѣщени̂ всюды навѣть на найкрасшихъ будынкахъ зъ переду, вôдъ улицѣ, рѣдко лишь зъ заду. Драбины ти̂ суть впрочôмъ конче потрѣбни̂, бо на случай огню пôдносы суть найбôльше загрожени̂ а сходôвъ або зовсѣмъ не ма або они суть мали̂ и легко збудовани̂.

По сѣй малôй перервѣ идѣмъ теперь дальше и розгляньмо ся хочь трохи по Новôмъ-Йорку, закимъ поѣдемо до Шікаґо. Була субота, коли мы станули въ мѣстѣ. Въ готели довѣдавъ ся я, що декотри̂ склепы и банки замыкають ся вже въ суботу въ полудне — Американцѣ, бачите, святкують недѣлю дуже строго, хочь на свôй ладъ — менѣ було бы прийшло ся чекати ажь до понедѣлка и я длятого выбравъ ся заразъ на мѣсто за орудками. Таки недалеко вôдъ готелю иде горою понадъ улицю зелѣзниця. Єсть то такожь спеціяльнôсть американьска и треба признати, що дуже практична особливо въ такôмъ мѣстѣ, де єсть дуже великій рухъ торговельный. Подумайте собѣ, що понадъ улицею попри домы идуть отъ такъ въ высотѣ другого або третого поверха шины; ти̂ шины спочивають на высокихъ а досыть тонькихъ стовпахъ. По шинахъ тыхъ котить ся оденъ поѣздъ за другимъ въ одну або другу сторону. Въ яку небудь сторону ѣде ся, треба завсѣгды всѣдати до ваґона зъ правого боку и длятого не можна нѣколи помылити ся. Чи ѣде ся дальше чи близше, платить ся завсѣгды однаково и длятого нема нѣякои контролѣ білетôвъ. Коли при касѣ купить ся білетъ, то иде ся зъ нимъ до ваґона и тамъ вкидає ся єго до якоись лѣйки. Кондукторъ замыкає дверѣ и завсѣгды — що рѣчь дуже практична — выкликує заразъ слѣдуючу стацію, а не, якъ у насъ, ажь тогды, коли приѣде ся на ту стацію. Розумѣє ся, що стацій тутъ дуже богато, але всѣданє и высѣданє пасажирôвъ вôдбуває ся дуже скоро и легко. При потрѣбнôй менѣ улици я выйшовъ зъ ваґона и злѣзъ зъ зелѣзницѣ та залагодивъ орудки а вôдтакъ вже пѣшки вернувъ назадъ до готелю. Въ мѣстѣ легко знайти ся, а нумерованє улиць то рѣчь такожь практична. Въ такôмъ мѣстѣ, якъ Ню-Йоркъ або Шікаґо, то й не набравъ бы тôлько назвъ на кожду улицю и трудно бы запамятати та означити въ плянахъ, а коли тутъ хтось скаже, що мешкає при улици 72, то оно выходить на то само, якъ колибъ хто н. пр. у Львовѣ сказавъ „улиця 3-го мая“. Широки̂ улицѣ, звани̂ авні, идуть зъ пôвночи на полудне, а вузши̂ улицѣ перетинають ихъ впоперекъ. Въ полудневôй сторонѣ мѣста, якъ и взагалѣ, декотри̂ улицѣ мають такожь и назвы; найбôльше торговельна улиця, де завсѣгды панує найбôльшій рухъ, называє ся н. пр. Брадвай (Broadway).

Въ недѣлю по полудни поѣхавъ я зъ кôлькома знакомыми до центрального парку, що лежить въ самôй серединѣ мѣста и тягне ся вôдъ улицѣ 59 ажь до улицѣ 110. Недѣлю святкують Американцѣ, якъ вже сказано, строго, але на свôй ладъ: всѣ склепы позамыкани̂, але крамы зъ тютюномъ и циґарами отверти̂; крамарѣ продають овочѣ, печиво, конфекты и цвѣты; реставраціи отверти̂; шинки зъ виномъ и пивомъ позамыкани̂, ну, але хто хоче, може зайти задными дверми; улицѣ дуже оживлени̂, горѣшною зелѣзницею ѣде повнѣсенько людей, лишь що поѣзды не вôдходять вже такъ часто оденъ за другимъ, якъ въ будный день. Мы поѣхали долѣ пятою улицею, при котрôй стоять величезни̂ и прекрасни̂ домы — сами̂ палаты, побудовани̂ у всѣлякихъ стиляхъ, яки̂ хто хоче, а зô всѣхъ, хочь бы й найскромнѣйше побудованыхъ, видко, що то домы міліонерôвъ. Коли зъ вôдси дивити ся въ улицѣ, то видко множество вежь церковныхъ. Церкви стоять тутъ въ однôмъ рядѣ зъ домами и суть по бôльшôй части збудовани̂ красно и величаво. Дуже красна єсть католицка соборна церковь, збудована въ ґотицкôмъ стилю и зъ двома вежами. Тутъ єсть такожь

Молодшій учителѣ одержать платню 360 зр. рôчно, додатокъ 40 до 60 зр. и на мешкане 40—60 зр. Вôдъ компетентôвъ вымагае ся знаня языка краєвого и свѣдоцтва кваліфікаційного, вôдъ молодшихъ учителѣвъ свѣдоцтва зрѣлости. Поданя треба вносити до кôнця червня до правительства краєвого въ Сараєвѣ.

— **На мѣсци, де мае станути краєва выстава,** роботы земнѝ вже майже кôнчать ся. Зъ припорученя инжинєра выставы ґр Лубеньского приступлено до выконаня стежокъ, котрыхъ цѣлôсть займе 64.000 метрôвъ квадратовыхъ. Вôдъ нинѣ розпôчнуть ся роботы каналізаційнѝ коштомъ кôлькохъ тысячѣвъ. Поставлено вже фундаменты пôдъ будову палаты архітектуры и павільону дневникарства.

— **Міністерство торговлѣ** выслало радника правительственного пос. Володислава Струшкевича на инспекцію школъ рôльничихъ въ Галичинѣ. Пос. Струшкевичь огляне въ товариствѣ члена Выдѣлу краєвого дра Верещиньского высшу школу рôльничу въ Дублянахъ и середну въ Черниховѣ, а вôдтакъ въ товариствѣ референта для справъ рôльничихъ въ Выдѣлѣ краєвôмъ проф. Жигм. Струсевича низшѝ школы рôльничѝ. Оба делеґаты мають крôмъ вислѣдôвъ візитаціѣ предложити міністерству внесеня що до розширеня школъ рôльничихъ. Вкôнци мае пос. Струшкевичь разомъ зъ директоромъ вѣденьскои стаціѣ досвѣдвои хемічно-рôльничои дромъ Майслемъ оглянути торфовища въ Руднику и коло Нового Торгу та Закопаного.

— **Студента Алексевича,** одного изъ найголовнѣйшихъ участникôвъ нападу на Є. Ексц. Впреосв. Митрополита, пошукуе — якъ доносить Gaz. Narod. — бобрецкій судъ повѣтовый за якійсь злочинъ кримінальный.

— **Огонь.** Въ Хлопицяхъ коло Ярослава згорѣла недавно тому коршма; згорѣли такожь двѣ коровы и всѣлякѝ знаряды господарскѝ. Збудженѝ мешканцѣ коршмы мали ледви на тôлько часу, що могли живцемъ утечи зъ горѣючого будынку. Шкода выносить звышь 2500 зр. — Изъ Стрыя наспѣла вѣсть, що тамъ вчера лютивъ ся грôзный пожаръ. Люде, що переѣзджали вчера черезъ Стрый, розказують, що згорѣло кôлька хатъ. Огонь мавъ выбухнути въ лавни коло церкви. Близшихъ вѣстей о тôмъ огни ще нема.

— **Смерть вôдъ грому.** Въ Стрыѣвцѣ, селѣ збараского повѣта, сховались дѣти, що пасли худобу дня 10 червня, передъ зливою пôдъ одну стодолу. Наразъ ударивъ грôмъ въ стодолу и убивъ одного пастушка, а двомъ другимъ поразивъ ноги.

— **Черезъ арештованого у Вѣдни Михалка,** бувшого колись директора львôвского „Заведенія“, потерпѣвъ, кажуть, найбôльшу шкоду его спôльникъ, Фреліхъ, аптикарь зъ Пресбурґа; вôнъ и зафантувавъ всѣ движимости Михалка.

— **Наслѣдки повени на Покутю.** Ажь теперь, коли перестала слота, видко розмѣры нещастя, яке наробила слота и повѣнь въ косôвскôмъ повѣтѣ. Вôдъ Косова и Кутъ нема нѣякои комунікаціѣ въ горы. Гуцулы перебирають ся пѣшки верхами за мукою и солею, котрыхъ цѣна выносить въ Жабю и Устерѣкахъ: за корецъ муки 12 зр за топку соли 30 кр. Черемошь и его притоки поруйновали дороги до крихты. Скалы рушили ся и завалили корыто рѣки въ деякихъ мѣсцяхъ, такъ що здавало ся, не мовь бы зъ Черемоша хотѣло утворитись величезне озеро сягаюче вôдъ Кутъ ажь по Чорногору. Хаты, загороды, рôлѣ, сѣножати, розложенѝ на спадахъ гôръ позсували ся въ яры и долины. Тамъ, де перше цвили сады и огороды, сторчать нинѣ голѝ скалы. Мабуть чи мѣсцями й не осували ся цѣлѝ горы, бо Гуцулы, кажуть що: „дедеде туркотѣло“, та „коли бы було лѣпше загремѣло, то було бы гôръ не стало“.

— **Зъ Коломыи** пишуть до Gaz. Stryj: „Мѣсто наше наслѣдкомъ вычерпаня жерелъ нафты въ Слободѣ Рунґурскôй що разъ бôльше упадае. Численнѝ готелѣ стоять пусткою, склепы не богато торгують а лишь зелѣзниця мѣсцева, звана льокальною, що веде зъ дворця самою серединою мѣста до давнои Каліфорніѣ, пригадуе минувшѝ, добрѝ часы.“

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Станъ воздуха за минувшѝ добы** числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 17 до 12 год. въ полудне дня 19 червня середна теплота була + 18·2° Ц., найвысша + 23·8° Ц. вчера по полудни), найнизша + 11·2° Ц. въ ночи. Барометеръ стоить въ мѣрѣ (761) Вѣтеръ буде заходный, мѣрный, теплота пôднесе ся до + 16·0° Ц., небо буде переважно захмарене. малый дощь, впрочôмъ погода.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 17 с. м: пшениця 8·75 до 9·—; жито 6·50 до 6·75; ячмѣнь 5·25 до 6·—; овесъ 6·25 до 6·75; рѣпак 13·— до 13·50; горохъ —·— до —·—; вика 5·25 до 6·—; насѣне льняне 11·50 до 12·—; бôбъ —·— до —·—, бобикъ 5·25 до 5·75; гречка —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 70·—; бѣла 70·— до 85·—; шведска —·— до —·—; кмнокъ 25·— до 26·—; анижъ 34·— до 36·— кукурудза стара 5.75 до 6·25; нова —·— до —·—; хмѣль 80·— до 85·—; спірітусъ готовый 15·50 до 16·—.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 19 червня. Угорска Делеґація приняла цѣлый буджетъ войсковый и ухвалила безъ дебаты кредитъ окупаційный.

Прага 19 червня. Въ наслѣдокъ заказаня около 1500 людей. Поліція за кождый разъ вѣча робôтникôвъ, було тутъ кôлька збѣговискъ робôтникôвъ, въ котрыхъ брало участь порозганяла збѣговиска. На Нижковѣ выважили робôтники въ комісаріятѣ поліційнôмъ дверѣ и выбили вôкна та кидали на поліцію камѣнємъ; 18 поліціянôвъ и двохъ соціялістôвъ покалѣчено, соціялістôвъ арештовано.

Берно 19 червня. На Бѣлôй горѣ прийшло межи робôтниками а поліцією до бійки. Поліцію обкидано камѣнємъ а та ужила зброѣ и ранила кôлькохъ людей. Коли опôсля зареквіровано кавалєрію, почали робôтники стрѣляти зъ револьверôвъ. Кавалєрія розôгнала ихъ, арештувала 55 людей а мѣжь тыми и 4 робôтницѣ.

Парижъ 19 червня. Станъ здоровля Карнота значно поправивъ ся.

Монпеліє 19 червня. Вчера були тутъ три выпадки смерти на холеру.

Надôслане.

Подяка.

Неумолима судьба задала намъ найсильнѣйшій ударь того свѣта! Дня 8 червня с. р. о 10 год. рано, по довгôй и тяжкôй и мучительнôй недузѣ груднôй, подобало ся Всевышному покликати до вѣчности найлюбѣйшу жену и найдорожшу матѣрь Анастазію, прожившу ледви 35 лѣтъ печаливого житя. — Безпощадна смерть вырвала намъ скарбъ неоцѣненый а тлѣннѝ останки зôстають въ могилѣ зимнôй и темнôй, де бôльше видять не сльозъ и не чують стонôвъ того свѣта. Въ сѣмъ претяжкôмъ горю и по такъ великôй стратѣ лишаесь намъ лишь та потѣха, що Всевышный Серцевѣдець не хоче смерти чоловѣка, жена и мати наша жие и жити буде житємъ загробнымъ. — Послѣдну услугу вôддали мы на дняхъ 8, 9 и 10 червня е. р.

Дня 8 червня о год. 4 по полудни и 9 червня о год. 9 рано вôдправивъ Парастасы при мощахъ тлѣнныхъ умершои Вп. о. Теоф. Дейницкій, парохъ мѣсцевый такъ трогательно, що всѣмъ присутнымъ лялись рѣснѝ сльозы. — Дня 10 червня с. р. уже о год. 5 рано явило ся не лишь изъ села Борткова але й зъ сусѣдного села Скнилова таке множество людей, що обступили цѣлый будынокъ и цѣлу площу около школы, чекаючи вынесеня тѣла до церкви. — Складаємо прилюдну подяку Вп. о. Теоф. Дейницкому за безинтересовный а величавый похоронъ, трогаючу до сльозъ промову и науку надгробну, не менше такожь за часте потѣшане въ такъ довго треваючôмъ смутку.

Дякуємо Вп. Добродѣйцѣ, женѣ Вп. о. Дейницкого и ихъ доньцѣ Вп. паннѣ Еміліи Дейницкôй за ласкаве навѣдуване недужои и потрѣбну услугу для неи. — Дякуємо такожь хорови нотного спѣву пôдъ проводомъ п. Илиѣ Боруха, котрый щиро зволивъ причинити ся до звеличаня цѣлого похорону померши. Дальше дякуємо Всч. Братству церковному, всѣмъ громадянамъ села Борткова и сусѣдного села Скнилова, що прибули вôддати послѣдну прислугу покôйници — Добродѣѣвъ и приятелѣвъ пôзнаесь найлучше въ смутку и недоли! Такимъ Добродѣємъ єсть Вп. о. Теоф. Дейницкій, що прехорошимъ Богослуженємъ похороннымъ вôддавъ моѣй покôйнôй женѣ послѣдну услугу а мене и оставшѝ сироты потѣшавъ.

Мы за бѣднѝ матеріяльно, щобы нагородити всѣхъ приналежно за оказану прислугу; мы нищѝ и въ слова, щобъ зложити одвѣтну подяку!

Молимо лишь Всемогучого Сотворителя, щобы подôбного испытаня, яке дôсталось намъ въ участи, не дôзнавъ нѣхто! Нехайже Васъ, Всечестнѣйшій Панъ-Отче, нагородить Всевидячій крѣпкимъ здоровлємъ и довгимъ житємъ, а всѣмъ приятелямъ и другамъ, що заявили намъ въ такъ великôмъ горю своє сочувство, засылаємо вôдъ серця щиро руске: „Спаси-Богъ!“

Борковъ, дня 14 червня 1893.

Григорій Носъ, мужъ; *Ольга и Емілія*, доньки покôйнои.

За редакцію вôдповѣдае **Адамъ Креховецкій**.

одна жидôвска божниця, мала, а зъ великою банею; кажуть, що то мала бути церковь, але товариству, що єѣ будувало, не стало грошей и такъ зробила ся зъ неѣ божниця. Самъ паркъ годѣ тутъ докладно описувати. Єсть то штучно заложеный паркъ, зъ ставками, на котрыхъ можна човнами плывати, зъ множествомъ статуй, красными алеями и кôлькома реставраціями.

Зъ вôдси поѣхали мы дальше горѣшною зелѣзницею ажь на мѣсце, де она пôднимае ся дуже высоко и наразъ сильно скручує. Стовпы пôдъ нею выглядають тутъ тоненькѝ якъ оловцѣ. Коли подивити ся въ долину, то ажь въ головѣ крутить ся; чоловѣкъ дôзнае такого чувства якъ може той, що першій разъ лазить по линвѣ. Поѣздъ ѣде тутъ поволи и ажь теперь можна змѣркувати, що тутъ не такъ безпечно якъ на земли: шины дрôбку подають ся, особливо тогды, коли поѣздъ мусить выминати або коли его гамують, возы хитають ся и трясуть ся. Розумѣє ся, що Американцѣ того не чують, бо они не мають часу о тôмъ думати; они ѣдуть собѣ такъ само безпечно якъ по земли.

Дальше заѣхали мы на найбôльшу — по нашому сказавши „паньску улицю“ Lexington-Street, де вже найменшій рухъ и де длятого помешканя дуже дорого платять ся — кажуть, що по 5, 6 а навѣть и по 10.000 доларôвъ за оденъ поверхъ. Недалеко зъ вôдси єсть жидôвскій клюбъ, де не вôльно заходити нѣкому хиба лишь жидови, а трохи дальше єсть будынокъ спѣвацкого товариства „Аріонъ“. Тутъ я вырвавъ ся вôдъ моихъ знакомыхъ, бо мусѣвъ ити на обѣдъ до найпершои въ Ню-Йорку реставраціѣ „Дельмоніко“, де бувъ запрошеный на обѣдъ. Саля въ сѣй реставраціи не така пышна якъ я думавъ, людей въ нѣй було повно и всѣ ледви мѣстили ся коло маленькихъ столикôвъ. Изъ стравъ, якѝ тутъ подавано, впали менѣ найбôльше въ очи якась рыба звана тутъ „шадъ“ подавана зъ салатою зъ огуркôвъ и величезна качка звана „кенвасъ“ начиняна селєрою; єсть то найбôльшій присмакъ Американцѣвъ. Служба вносить єѣ цѣлу на полумыску, показує гостямъ, а вôдтакъ розкравує єѣ на куснѣ и подає кождому на тарѣль. Зъ вôдси пôшовъ я ще оглянути ню-йоркске чудо — готель Вальдорфъ, де пôдъ ту пору перебувавъ потомокъ Колюмба, кн. Вераґва. Готель сей, уладженый дуже пышно, коштувавъ міліоны. Передъ готелемъ стоить 39 готелевыхъ возôвъ. Цѣла долина готелю — то множество всѣлякихъ саль, ѣдалень и саль до читаня ґазетъ. Одна величезна саля, выложена ажь до стелѣ деревомъ, єсть призначена до куреня; тутъ можна дôстати такожь и всѣлякихъ напиткôвъ. Фляшка пива коштує тутъ 30 центôвъ (75 кр.), а коли зважить ся, що за очищене чобôтъ платить ся 25 кр., то рахунокъ простый; можна выпити фляшку пива, або дати собѣ три разы вычистити чоботы.

(Дальше буде).

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.